

der skal give tiltalte Underretning om, at han kan faa en Forsvarer. Det vilde være u hensigtsmæssigt at henvise dette til Jurisdiktionschefen. Ændringsforslag Nr. 4 vil gøre det tydeligt, at det ikke er Meningen, at en Forsvarer skal beskikkes i alle de Tilfælde, hvor en Paataaler udnævnes, men at en Forsvarer skal komme til Stede enten som beskikket eller som valgt Forsvarer. Ændringsforslag Nr. 5 saavel som et Par følgende Ændringsforslag vedrøre de private Straffesager. Det er fundet hensigtsmæssigt at tilføje nogle enkelte supplerende Regler for disse i Lovforslaget, og en af dem er, at der ogsaa under disse private Straffesager kan veksles Indlæg mellem Parterne. Til denne Række af Ændringsforslag hører Ændringsforslag Nr. 6 til § 11, der gaar ud paa, hvad der er en Selvfølge, at ogsaa Paataaleren skal kunne faa en Udskrift af Forhørene. Det bliver den samme Udskrift, der kommer til at gaa til Paataaleren og derefter til tiltalte eller hans Forsvarer.

Ændringsforslag Nr. 7 til § 15 indeholder en lille Realitet. Vi finde det rigtigt at udtale, at Justitssekretæren skal have foruden den almindelige juridiske Uddannelse tillige den særlige militær-juridiske, som er foreskrevet for Auditører.

Ændringsforslag Nr. 8 er redaktionelt. Da det paagældende Sted sproglig set var uheldigt affattet, have vi benyttet Lejligheden til at sætte Ordene: „fuld borgerlig Ære“ i Stedet for Ordene: „fulde borgerlige Rettigheder“, idet vi ere komne til det Resultat, at det er det mest tydelige. Men Meningen er utvivlsomt den, at naar en Person, som ikke tidligere er straffet for en i den offentlige Mening vanærende Handling, eller som vel tidligere er domfældt, men har erholdt Æresoprejsning, bliver domfældt paa en saadan Maade, skal han have Appelret, men den, der i Øjeblikket lider under Følgerne af en Dom for en i den offentlige Mening vanærende Handling, skal ikke have denne Ret.

Ændringsforslaget til § 22 er en Redaktionsændring, idet vi skyde Ordene „private Forbrydelser“ og „offentlige Forbrydelser“ ud og sætte „private Straffesager“ og „offentlige Straffesager“ ind i Stedet for, hvad jeg anser for at være tydeligere. Ved Nr. 10 føje vi Paataaleren ind ved Siden af tiltalte, ligesom i Ændringsforslag Nr. 1. Ændringsforslag Nr. 11 er en lille Realitet. Det vil være hensigtsmæssigt, at Generalauditøren, naar han ønsker at faa ny Oplysninger tilvebragte, selv kan begære saadanne, idet

det, hvis han skal være nødt til at lade Sagen cirkulere for at faa Rettens Tilslutning dertil, vil føre til Cirkulation to Gange, altsaa til en ikke uvæsentlig Forsinkelse af Sagen.

Ændringsforslag Nr. 12 er lidt mere end en Redaktionsændring. Det var nødvendigt i Stedet for „Højesterets tilfornede“ at sætte „de civile Dommere“ ind, og det er en Selvfølge, at Formanden maa stemme sidst, og saa have vi sat „yngste“ i Stedet for „nederste“, idet Regelen bør være den samme for Officerer og civile Medlemmer. Som Praksis er, er det vel nærmest deres Embedsalder, der vil blive det afgørende.

Hermed skal jeg anbefale disse Ændringsforslag og Lovforslaget til Vedtagelse. Lovforslaget bør ses under Synspunktet af, at Loven kun skal være en midlertidig og delvis Reform. Det er naturligt, at man ved en saadan Reform staar tilbage med Ønsker, man gerne vilde se opfyldte, og som man haaber i en ikke alt for fjern Fremtid at kunne faa opfyldte. Naar det ærede Medlem for Højrup (Deuntzer) sagde, at han ved sin Stilling til Lovforslaget kun havde taget saglige Hensyn og ikke politiske, vil jeg bekende, at jeg ved min Stilling til Ændringsforslagene ogsaa har taget politiske Hensyn i Ønsket om, at Lovforslaget skulde kunne, uden at vække principielle Stridigheder og for store Vanskeligheder, faa en let Gang i Fremtiden. Jeg har hørt sige, at man fra demokratisk Side kunde ønske, at et eller andet af Mindretallets Ændringsforslag blev vedtaget. Jeg vil dertil svare, at jeg finder saadanne Ønsker naturlige, men hvad der er gemt, er jo ikke glemt. Og naar vi komme til en endelig Reform af Retsplejen, vil en hel Del af de Spørgsmaal, der have været oppe, men som man ikke har ment at kunne belaste dette Lovforslag med uden at udsætte det for alt for store Vanskeligheder, komme frem igen.

Som Forslaget foreligger, mener jeg, at man fra et demokratisk Standpunkt maa betegne det som et godt lille Fremskridt paa det Omraade, der her behandles, og jeg vil takke baade den højtærede Minister og hele Udvalget for Medvirkningen til dette Fremskridt.

Borghjerg: De Ændringsforslag, Udvalget stiller, ere væsentlig redaktionelle og i øvrigt smaa Tydeliggørelser med Hensyn til Meningen, som jeg kan anbefale.

Lovforslaget har under Udvalgets Ar-